

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 247

гр. Благоевград, 05.03.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на пети март през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

Членове: Владимир Ковачев
Г. Янев

като разгледа докладваното от Николай Грънчаров Въззивно гражданско
дело № 20231200501221 по описа за 2023 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх. № 900078/04.07.2023г., подадена от адв. В. К.,
пълномощник на Г. С. У., ЕГН ***** и С. Г. У., с ЕГН ***** и двамата на адрес:
; К. Г. У., ЕГН ** на адрес: *** и С. А. Д., ЕГН ***** на адрес: ***,
срещу Решение № 900109/17.05.2023г., постановено по гр.д. №267/2020г., по описа на РС
Благоевград.

С въззивната жалба са наведени оплаквания за неправилност на обжалваното решение на РС
Благоевград, поради противоречието му с материалния закон. Поддържат се доводи за
необоснованост, доколкото не са взети предвид доказателства и обстоятелства, които са от
съществено значение за изхода на делото. Твърди се с въззивната жалба, че решението на
първоинстанционния съд е постановено при съществено нарушение на
съдопроизводствените правила. Поддържа се оплакване, че изводите на съда са
противоречиви, необосновани и несъстоятелни.

С въззивната жалба оспорват се изводите на първоинстанционния съд, на които същият се е
позвал за да отхвърли предявените иски по чл. 108 от ЗС и чл. 109 от ЗС, тъй като от
съдържанието на оспореното решение се установява, че същите се основават изключително
само на заключението на вещото лице. Гласните доказателства са посочени съвсем
лаконично като събрани такива по делото, без да са разгледани и обсъдени, и те не са
обосновали крайните изводи на съда.

Във връзка с оплакването за необоснованост, поддържа се че всъщност от изготвеното
заключение и от разпита на вещото лице се установява, че експертното изобщо не може да
се възприеме като пълно, обосновано и компетентно. Твърди се, че макар формално вещото

лице да е отговорило на част от поставените въпроси, всъщност експерта категорично не се е съобразил с поставените от ищците въпроси, посочения способ и начин за тяхното изпълнение, данните които е следвало да събере и начина на събирането им. Възражава се от въззивната страна, че при изготвяне на заключението вещото лице съвсем необосновано е приложило способ за изчисления /графични изчисления по скица/, който изначално е погрешен и неприложим в конкретния случай. С оглед на наведените в исковата молба твърдения, а и установените в хода на изготвяне на експертизата данни за съществуване, както на място, така и по документи на следи от стари постройки /конкретно твърдяната в исковата молба каменно-тухлена стена/, местонахождението на други постройки, чрез които категорично и ясно могат да се установят данни относно местоположение, отстояния и т.н., вещото лице не проявило необходимата елементарна активност да извърши проследяване, замервания и предприеме други необходими способи за да събере всички данни, които са необходими и са от съществено значение за изготвяне на пълно, ясно и обосновано заключение. В резултат на това заключението на вещото лице, както и дадените от него отговори в съдебно заседание са непълни, необосновани и на моменти противоречиви по отношение на всички поставени въпроси.

Не се оспорва с въззивната жалба, въз основа на която е образувано настоящото дело, че действителната граница между двата процесии имота - ПИ с индентификатор № *, собственост на ищците и ПИ с индентификатор № *, собственост на ответниците, минава по линията разделяща двата имота съгласно представената към исковата молба скица издадена от СГКК Благоевград. Същевременно, поддържа се от въззивната страна, още с доводите в ИМ по делото- че на място поставената от ответниците ограда състояща се от мрежа с железни колове *не следва граница по скицата, респективно не минава по трасето на старата масивна каменно- тухлена ограда*, а се скосява на югозапад и навлиза в поземления имот на ищците, като навлизането в края е около 2.5- 3 метра.

Във връзка и за установяване на действителното фактическо положение, на вещото лице са поставени изрични писмени въпроси, на които да отговори след задължително извършване на оглед и замерване на място, включително и замерване на квадратурата на двата имота, а не извършване графическо замерване изчисляване на площи по скица и други документи. Сочи се с въззивната жалба, че доколкото границата между двата имота съгласно отразяването ѝ във всички скици е действителната такава, графическото замерване и изчистване по числови стойности категорично няма да установи отклонения, понеже такива по всички приложени скици издадени от СГКК- Благоевград няма. Поддържа се, че само чрез поисканите измервания на място може да се установи наличието или липса на разлика между границата на имотите по скица и тази на място, респективно изменение в площта на имотите изразяващо се в евентуално намаляване площта на имота на ищците и увеличаване площта на имота на ответниците, което ще бъде безспорна индикация за наличие на претендираното от ищците навлизане и завземане на част от имота. В тази връзка сочи се от жалбоподателя, чрез неговия пълномощник, че на място съществуват редица постройки и следи от строежи, които са били изградени преди отчуждаването на имотите, поради което

само чрез измерването на отстоянията между тези сгради и поставената от ответниците ограда, както и замерване на площта на двата имота ще даде категоричен и безспорен отговор на поставените въпроси.

Оспорва се от въззивната страна заключението на вещото лице на което първоинстанционният съд основно се е позовал за да отхвърли предявените иски, като се поддържа че експерта не е изпълнил задачите така както са поставени, понеже не е извършено исканите замервания на място. Навадени са доводи, че се създават основателни съмнения относно действителното фактическо положение, доколкото самото графическо изчисление дава нормално отклонение до 20% и това изрично се сочи от вещото лице в протокола от проведеното съдебно заседание. Доколкото исковата претенция касае сравнително малка част - около 40.00 квадратни метра /съпоставено с общата квадратура от 569.00 квадратни метра за двата имота/, графическото изчисляване, като използван от вещото лице метод се явява изключително неудачен и неподходящ поради съществените отклонения които дава и поради това прилагането на такъв метод в конкретния случай се явява неоправдан и необоснован.

Оспорват се изводите на експерта по приетата от районния съд СТЕ, тъй като вещото лице сочи, че е извършило геодезическо заснемане, в резултат на което е установила наличие на съвпадение между геодезичните точки съгласно кадастралната карта и регулационния план от 1994 година и геодезичните точки, които е заснела при извършване на експертизата. От друга страна от съдържанието на изготвената експертиза и комбинираната скица към нея се установява, че числовите стойности на заснетите от вещото лице геодезични точки не са посочени, като това обстоятелство категорично се потвърждава и от проведения разпит на вещото лице. Поддържа се че поради тази причина налице са сериозни съмнения в достоверността на приетото експертно заключение.

Изложени са доводи с въззивната жалба че в писменото си заключение вещото лице сочи че в кадастралния и регулационно-застроителния план на централна градска част на град Благоевград от 1976 година *има* отразяване на знак за ограда. Вещото лице пояснява, че това е знак, който сочи наличието на масивна ограда, но не може да посочи дали се касае за същия зид, тъй като не е извършвала проследяване и не е събираща данни, понеже оградата вече не съществува на място. По-нататък обаче в писменото си заключение вещото лице с категоричност сочи, че тази масивна ограда не съвпада с маркираната от ищеца Г. У. с бетонови колове граница между двата процесии имота.

Навеждат се доводи от въззивната страна, че твърденията от ищите данни с ИМ са от изключително значение за решаване на спора, като липсата на активност от страна на вещото лице да събере необходимите данни с твърдението, че оградата вече не съществува, е абсолютно неоправдана и води до необоснованост на изводите на първоинстанционния съд.

Предвид всичко изложено оспорва се от въззивната страна заключението на вещото лице като непълно, необосновано и противоречиво по отношение на всички поставени въпроси. И в тази връзка кредитирането на същото изцяло и с пълно доверие от съда е неоправдано и неоснователно, поради което постановеното решение, което се основава изцяло на

заклучението на вещото лице се явява незаконосъобразно.

Във връзка с оплакването на допуснати съществени процесуални нарушения, сочи се с въззивната жалба че от ищцовата страна пред състава на РС Благоевград, на осн. чл.200 от ГПК е направено искане за допускане и назначаване на тройна съдебно - техническа експертиза. Искането е било отхвърлено от съда със съвсем лаконичния мотив за неоснователност поради обстоятелството, че изготвеното заключение е пълно, ясно и обосновано, като не възниква съмнения за неговата правилност. Това искане е било поддържано от ищцовата страна и в следващото съдебно заседание, но отново е било оставено без уважение от първоинстанционния съд. Поддържа се с въззивната жалба, че с отхвърлянето от съда на искането за допускане на тройна съдебно- техническа експертиза е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, което нарушение следва да бъде поправено от въззивната съдебна инстанция.

Предвид изложеното от фактическа и правна страна, иска се от състава на ОС Благоевград да постанови решение, с което да отмените изцяло Решение № 900109/17.05.2023г., постановено по гр.д. №267/2020г., по описа на РС Благоевград и да се произнесе по същество като постанови решение, с което да уважите изцяло предявените иски с правно основание чл.108 от ЗС и чл 109 от ЗС.

С въззивната жалба направено е доказателствено искане- на основание чл. 260 т. 6 от ГПК, във вр. с чл. 266 ал. 3 от ГПК и чл. 200 от ГПК, иска се да бъде допусната и назначена тройна съдебно- техническа експертиза, изпълнима от три вещи лица специалисти по кадастър и регулация, които след като се запознаят с всички документи приложени по делото, извършат необходимите справки, и задължително извършат оглед и всички необходими замервания на място, включително квадратура на процесните имоти, отстояния и други, извършат необходимите проследявания на съществуващи на място и по документи стари строежи да отговорят на поставените писмено въпроси, които са депозираны пред районния съд.

Не се възразява по преценка на въззивния съд, вместо назначаване на тройна експертиза, същата да бъде извършена от друго едно вещо лице.

В предвидения по чл. 263 ал. 1 ГПК двуседмичен срок, по делото е депозиран писмен отговор от А. В. М., ЕГН *****, на адрес: ***; М. В. Д., ЕГН *****, на адрес: ***; Х. Щ. Д., ЕГН *****, на адрес: *** и С. Щ. Д., ЕГН *****, на адрес: ***, чрез пълномощника им адв. К. Р., с който се оспорва изцяло като неоснователна депозираната въззивна жалба. Поддържа се че обжалваното решение на РС Благоевград е правилно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила, като съдът подробно е анализирал и обсъдил всички събрани по делото доказателства и е изградил въз основа на тях верни правни изводи.

Оспорват се с отговора на въззивната жалба твърденията навадени от жалбоподателите по делото- за неправилност и необоснованост на обжалваното решение, както и за това че изводите на първоинстанционния съд са противоречиви, необосновани и несъстоятелни,

като се възразява че от въззивната страна не се излагат аргументи в подкрепа на тези оплаквания.

Сочи се, че единствените доводи, които се излагат са по отношение нарушаване на съдопроизводствените правила, за които е направен опит да се обосноват с факта, че в първоинстанционното производство не е допусната тройна съдебно-техническа експертиза по делото, който довод от въззиваемата страна се счита за несъстоятелен по съображения, които се излагат с писмения отговор на въззивната жалба.

Оспорва се твърдението на въззивниците, чрез пълномощника им по делото- че при постановяване на първоинстанционното решение, съдът е коментирал гласните доказателства лаконично, без да ги разгледа и обсъди. Излагат се доводи от въззиваемата страна, че първоинстанционният съд е обсъдил толкова обстойно гласните доказателства, колкото е било необходимо, предвид факта, че тези доказателства имат характера на допълващи доказателства, тъй като основните доказателства по делото бяха писмените доказателства и приетото заключение по допуснатата СТЕ. Поддържа се с писмения отговор на жалбата, че свидетелите са изложили пред РС Благоевград данни за отношенията между страните и за ползването на имотите, но същите не са могли да посочат категорично какви са границите на имотите и в частност границата между имотите на страните по делото. Всички, обаче са категорични за това, че имота на ответниците се е ползвал през годините все в тези му граници и спор между страните за границите никога не е имало.

От правна страна изказва се становище от въззиваемата страна, чрез пълномощника по делото, че е абсолютно недопустим направения от жалбоподателите опит да доказват със свидетелски показания факти, за които в делото са събрани многобройни писмени доказателства, потвърдени с приетото по делото заключение на вещото лице.

Оспорват се от въззиваемата страна доводите на въззивниците, изложени с въззивната жалба, с които се оспорва заключението на експерта по приетата СТЕ като недостоверно и ненадеждно, поради това че вещото лице не е отговорило на поставените му въпроси, както и че отговорите на въпросите са базирани на „погрешен“ и „неприложим“ в конкретния случай метод.

Застъпено е становище с писмения отговор на въззивната жалба, че замерването на квадратурата, на което жалбоподателите настояват не е по-прецизният метод- същият е остарял и непрофесионален. Граница между два имота не би могла да бъде установена точно с архаичното измерване, а що се отнася до площите на имотите, същите са ясно посочени в приложените по делото скици, които съответстват на площта на имотите по документ за собственост и са потвърдени от измерването на вещото лице, отразено в приетата по делото експертиза.

Поддържа се от ответниците по жалбата, че с въззивната жалба е направен опит за изопачаване заключението на вещото лице с твърдението, че графичното замерване дава отклонения от 20 % от реалната площ на имотите. Извод, който въззивниците са направели сами, без същия да е потвърден от вещото лице, което беше категорично, че в настоящия

случай, ако има разминаване при прилагане на графичния метод на измерване, то същото би било с 2-3 квадратни метра, а не с претендираните 40 кв.м.

С писмения отговор пред настоящата съдебна инстанция се възразява, че жалбоподателите излагат в жалбата и с ИМ безумната теза, че границите на имотите може да съвпадат с действителните граници, но площта на имотите може да не съвпада с действителната. Теза, която нито съдът /предвид всички събрани доказателства/, нито вещото лице като специалист възприеха.

Възразява се от въззиваемата страна, че с ИМ пред първоинстанционния съд се твърди, че ответниците са заели и владеят около 40 кв.м. от имота на ишците, без обаче да е посочено, защо жалбоподателите считат, че са собственици на тези 40 кв.м., както и без да представят документ за собственост върху тези 40 кв.м. Поддържа се, че от приетите в първоинстанционното производство писмени доказателства безспорно се установява, че границата между двата процесии имота е определена от ограда, която е поставена по границата между двата съседни имота, по одобрената през 2006г. кадастрална карта. Излагат се доводи, че границите на имотите се определят от съответните институции и по кадастрална карта, която в настоящия случай е влязла в сила по параметрите, отразени със скиците на двата имота- съсобственият на ишците ПИ * и собственият на ответниците- ПИ *.

Акцентираща се с писмения отговор на въззивната жалба, че по делото безспорно е установен факта, че поставената на място ограда е следвала точно границата на двата имота по одобрената КК, ограждайки имота на въззиваемите, като неговата точна квадратура се доказва и от приетият като доказателство по делото Констативен протокол от 26.05.2015г., издаден от Община Благоевград, определящ границите между двата имота. Базирайки се именно на тези писмени доказателства и на извършените замервания, вещото лице е отговорило на поставените му въпроси, като е дало пълно, точно и ясно заключение. Оспорва се като спекулативно становището на въззивната страна- че вещото лице не е отговорило на поставените му въпроси. Възразява се и срещу оспорването на заключението на експерта по приетата СТЕ, с аргументи несъобразени с начина на определяне границите и площта на имотите, използван от вещото лице.

Сочи се с писмения отговор, че във въззивната жалба се набляга на площта на имотите към 1976г. като се прави опит да се опровергае изложеното в заключението на вещото лице твърдение, с доводи че вещото лице не е извършило проследяване и не е събрало данни за наличието на ограда между имотите през 1976г. В тази връзка поддържа се от въззиваемата страна, че всички събрани в хода на първоинстанционното производство писмени доказателства сочат, че е извършено отчуждаване на имотите в централна градска част и в частност на процесните през 1986г., като същите са възстановени през 2000г. в определените им към онзи момент /действащи и сега / граници и площи. Тъй че, да се изследва задълбочено наличието на граница между имотите през 1976г. е несъстоятелно, а още по-несъстоятелно е да се оспорва заключението на вещото лице на това основание.

Оспорва се с писмения отговор на въззивната жалба твърдението на жалбоподателите, че

изследването на посочения във въззивната жалба каменно- тухлен зид е от изключително значение за решаване на спора, тъй като имотите са възстановени в съществуващите сега граници през 2000г. и са съобразени с приетата кадастрална карта през 2006г. Наред с това, както е изложено в отговора на исковата молба депозиран от въззиваемите- потвърждава се и от показанията на свидетелите по делото - зид / ограда между двата имота не е имало. Единствено такава е съществувала между имота на въззиваемите по делото и имота на Държавния архив, който в никакъв случай не е собственост на жалбоподателите - ищци в първоинстанционното производство.

Навеждат се доводи, че опитът на ищите по делото да твърдят права, обосновавайки се с имотни граници /недоказани при това/ от 1976г. е абсолютно неоснователен, което правилно е съобразил и първоинстанционният съд в обжалваното съдебно решение.

Предвид изложеното, възразява се от въззиваемата страна от направеното във въззивната жалба искане да бъде допусната тройна съдебно-техническа експертиза, като е направен опит дсътото да бъде обосновано с липса на отговори /по непоставени въпроси/, с незадълбаване изследването на зид от 1976г. при наличието на влязъл в сила кадастрален план от 2006г., както и с други неоснователни твърдения. Неоснователен според въззиваемата страна е и опита да се наведат основания за нарушени съдопроизводствени правила от първоинстанционния съд, поради недопускане на поисканата от ищите тройна съдебно-техническа експертиза, без наведени съществени за това основания.

Поддържа се от въззиваемата страна, че първоинстанционното решение на РС Благоевград е правилно, законосъобразно, постановено при пълнота на доказателствата, в съответствие със съдопроизводствените правила, и не страда от твърдените във въззивната жалба пороци, поради което се иска от въззивния съд- да го остави в сила, а въззивната жалба да оставите без уважение като неоснователна.

Претендира се и присъждането на сторените от въззиваемата страна разноски в производството пред ОС Благоевград.

Сдът при проверката си в закрито заседание по реда на чл.267 във вр. с чл. 262 ГПК намери подадената въззивна жалба за допустима, като подадена в срока за обжалване, от легитимирана страна с правен интерес от обжалване. Същата отговаря на изискванията на закона и е редовна, като е насочена срещу съдебен акт на първоинстанционния съд, за който е изрично предвидена от закона възможност за инстанционен контрол от по- горната съдебна инстанция.

Депозирания писмен отговор изхожда от надлежната въззиваема по делото страна, същия е редовен, депозиран в установения законов срок и следва да бъде съобразен от въззивния съд при постановяване на съдебното решение.

С въззивната жалба наведено е оплакване за допуснато съществено процесуално нарушение от първоинстанционния съд, по смисъла на чл. 266 ал. 3 от ГПК, тъй като първоинстанционният съд е отказал допускането на тройна съдебно техническа експертиза със същите задачи, като се поддържа че така съществено са нарушени правата на ищите по

делото, което е довело и до необоснованост на обжалваното решение на РС Благоевград. В тази връзка с въззивната жалба повторно се прави искане за допускане и назначаване на тройна съдебно техническа експертиза, като при условията на евентуалност се прави искане и за назначаване на повторна експертиза, извършена от друго вещо лице.

Въззивният състав на ОС Благоевград намира, че искането за назначаване на повторна съдебно техническа експертиза, със същите задачи е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение. Съгласно чл. 201 от ГПК повторна експертиза се назначава от съда тогава, когато изготвеното първоначално заключение не е обосновано и възниква съмнение за неговата правилност. Съставът на ОС Благоевград не намира че приетото заключение на експерта по изслушаната съдебно – техническа експертиза пред РС Благоевград, не може да се възприеме като пълно, обосновано и компетентно изготвено. Експерта е дал отговор на всички поставени му въпроси, включително тези поставени му от ищцовата страна, като не приема за основателно възражението че използваните способности и начини за изпълнение на допуснатата експертиза, са неправилни и неподходящи за конкретния казус. Експерта изрично е посочил пред РС Благоевград, че е извършил оглед и замерване на място, като е извършило проследяване, замервания и всички необходими способности за да събере всички данни, които са необходими и са от съществено значение за изготвяне на пълно, ясно и обосновано заключение. Установява се, че експерта е извършил геодезическо заснемане, в резултат на което е установила наличие на съвпадение между геодезичните точки съгласно кадастралната карта и регулационния план от 1994 година и геодезичните точки, които е заснела при извършване на експертизата. Единствено вещото лице не е извършило на място замерване на квардатурата на двата имота с рулетка, а е извършил графическо замерване и изчисляване на площите по скица и други документи. Въззивният съд не приема за основателни доводите, че вещото лице е използвало неподходяща методика при замерването на площите, тъй като спорно е кое от видовете измервания дава по- малки отклонения и е по- точния способ за изчисляване на площта на един имот. Поради изложените съображения, въззивният състав на съда намира че искането за допускане и назначаване на повторна съдебно техническа експертиза следва да бъде оставено без уважение.

Още по- малко аргументи има в полза на искането за назначаване на тройна съдебно-техническа експертиза със същите задачи. Не са налице основания за въззивния съд да счете че приетата СТЕ от състава на РС Благоевград при първоначалното разглеждане на делото, е непълна, неточно изпълнение, при избор на неподходящи способности за нейното извършване, както и че същата не е изготвена от компетентно вещо лице. Поради изложените съображения, искането за допускане на тройна съдебно техническа експертиза също е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

Следва да бъде насрочено открито съдебно заседание по делото, за което да бъдат редовно призовани страните и техните пълномощници.

Водим от горното и на основание чл. 267 ГПК във връзка с чл. 262 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото за 21.03.2024г. от 09.00 часа, за която дата да се призоват страните и техните пълномощници.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____